

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CIII.

Vydána dne 7. září 1920.

Obsah: (Čís. 499. a 500.) 499. Nařízení o úpravě spotřeby obilí, mlýnských výrobků, luštěnin a máku. — 500. Nařízení, jímž se provádí opatření Státního výboru ze dne 25. srpna 1920, čís. 494 Sb. z. a n., o úpravě a úhradě cen mlýnských výrobků.

Čís. 499.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. září 1920

o úpravě spotřeby obilí, mlýnských výrobků,
luštěnin a máku.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č.
337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Přímé zásobení.

§ 1.

Ve smyslu ustanovení § 5, bod 1., lit. a), nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n., povoluje se přímé zásobování z výnosu polního hospodářství obilím (mlýnskými výrobky), luštěninami a mákem:

1. držitelům zemědělských podniků (vyjma právnické osoby) pro jejich vlastní výživu, kteří na vlastních nebo najatých nebo v užívání daných pozemcích sami hospodáří, t. j. konají osobně buď řídicí nebo prováděcí (duševní nebo tělesné) práce s tímto hospodařením související, a to jak práce polní, tak práce ve statku;

2. úředníkům zemědělským (správcům a pod.) a jiným zřízcům (šafářům, poklasným a pod.), pokud tito při pracích polních nebo ve statku jsou zaměstnáni nebo tu dozor vedou;

3. stálým dělníkům, t. j. dělníkům, kteří trvale jsou zaměstnáni v zemědělských podnicích pracemi při polním hospodářství nebo ve statku a požívají stravy nebo naturalii (deputátníkům, familiantům a pod.);

4. sezonním dělníkům po dobu jejich sezonního zaměstnání při dotyčném polním hospodářství, jsou-li tam skutečně stravováni aneb měli-li dle dřívějších zvyklostí nárok na stravu nebo naturalie;

5. úředníkům a zřízcům i dělníkům zaměstnaným při lesním hospodářství za stejných předpokladů, jak výše sub 1.—4. uvedeno, je-li držitel lesního hospodářského podniku zároveň držitelem hospodářství polního.

Právo přímého zásobení přísluší také členům rodiny nebo domácnosti (hospodářství) osob výše sub 1.—5. uvedených pod touto podmínkou, že sdílejí společnou domácnost s osobou, které bylo právo přímého zásobení přiznáno, a že se v domácnosti osoby té skutečně stravují.

Rovněž osobám oprávněným k výměnku přísluší právo přímého zásobení ze statku výměnkem zatíženého.

Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi přísluší právo přímého zásobování výjimkou i těm osobám, které dle ustanovení § 2 nařízení uher. ministerského předsedy číslo 2650 z roku 1918 ohledně ustálené míry pro domácí a hospodářskou spotřebu měly nárok na dávky nebo platy v naturáliích.

Ministerstvo pro zásobování lidu může povolit výjimečně v případech mimořádného zřetele hodných právo přímého zásobení i jiným osobám. Rovněž tak může stanovit v případě potřeby poměr, v jakém zemědělci jednotlivé druhy chlebovin na spotřební dávku použítí mají.

Spotřební dávky.

1. Spotřební dávka osob zemědělsky činných.

§ 2.

Spotřební dávky pro ty, jimž dle § 1, bod 1. až 5., přiznáno právo přímého zásobování, stanoví se na 5 kg obilí pro osobu na týden. Pro členy rodiny nebo domácnosti (hospodářství) těchto osob přísluší dávka 5 kg jen tenkrát, když tito příslušníci rodiny nebo domácnosti osobně konají buď fyzické nebo duševní práce při polním hospodářství nebo ve statku v rozsahu v § 1, bod 1.—5., uvedeném a jsou starší 14 let.

Všem ostatním osobám, jimž přísluší právo přímého zásobování, náleží dávka spotřební stanovená níže v § 4.

Pokud právo na přímé zásobování zakládá nárok na naturální dávky (deputát), smějí býti dávky tyto vydávány jen na 4 týdny předem.

Ujednání těmito ustanovením odporující (smlouvy o výměnek, smlouvy kolektivní a pod.) jsou neplatná a ujednané takto dávky naturální, pokud převyšují dávku v odstavci 1., po případě 2. stanovenou, nesmí býti ani požadovány, ani vydávány. Osoby, jimž dávka tato byla úmluvou přislíbena, smějí požadovati jen rozdíl mezi povolenou dávkou spotřební a dávkou ujednanou, který se vyplácí v penězích.

Pro luštěniny a mák nestanoví se zvláštní dávka spotřební, všechny přebytky luštěnin a máku nespoteřované musí však býti dodány Státnímu obilnímu ústavu.

§ 3.

Při dávkách, jež přísluší dle § 2 osobám uvedeným v § 1, bod 2.—5., příslušníkům jich rodiny nebo domácnosti (hospodářství), pak osobám oprávněným k výměnku a naturálním dávkám vyčteným v předposledním odstavci § 1, dlužno přihlížeti k tomu, zda osoby ty samy nepěstují na vlastních, najatých neb v užívání daných pozemcích dotyčné polní plodiny.

Mají-li tyto osoby obilí, luštěniny nebo mák vlastní sklizně, přísluší jim právo na dávku naturální teprve od toho okamžiku, kdy v rámci přípustné pro ně dávky spotřební vlastní zásoby skonsumovaly. Za zachování tohoto předpisu jest odpověden držitel zemědělského podniku, který v případě, že by vydal polní plodiny neb mlýnské výrobky, jimiž stát hospodář, osobám, které jsou samy zemědělskými podnikateli, jest povinen množství nesprávně vydaných plodin nahraditi ze zásob, které mu byly ponechány pro potřebu vlastního hospodářství.

Zemské politické správy vydají bližší předpisy za tím účelem, aby bylo zajištěno, že osoby stravující se v zemědělském podniku, kterým dle § 1 bylo přiznáno právo přímého zásobení, vedle toho nedostávaly na dotyčnou dobu mlecích výkazů pokud se týče nezásobily se prostřednictvím veřejné aprovisace.

2. Spotřební dávka pro ostatní samozásobitele a nesamozásobitele.

§ 4.

Spotřební dávka pro nesamozásobitele (normální) platí pro všechny obyvatele, kterým nepřisluší spotřební dávka osob, činných v polním hospodářství (§ 2, odst 1.). Spotřební dávku na osobu a týden stanoví ministerstvo pro zásobování lidu, po případě s jeho zmocněním zemská

správa politická dle stavu pohotových zásob. Stanovená dávka budiž vždy publikována ve Sbírce zákonů a nařízení republiky Československé. Ministerstvo pro zásobování lidu se zmocňuje, aby pro správní obvody neb jednotlivá místa, v nichž zvláštní poměry by to vyžadovaly, stanovilo jinou spotřební dávku, než je dávka všeobecná.

Ministerstvo pro zásobování lidu a s jeho zmocněním zemská správa politická ustanoví od případu k případu, které mlýnské výrobky, event. zda také luštěniny se vydávají na spotřební dávky a v jakém poměru má se v mezích této dávky přidělovati mouka na chléb neb jiné mlýnské výrobky (mouka k vaření, pečení, krupice, kroupy, po případě ovesná rýže, ovesné vločky a pod.).

§ 5.

Ministerstvo pro zásobování lidu v případě potřeby stanoví, zda resp. kterým kategoriím spotřebitelů a jakým způsobem by měly býti poskytovány přídavky k normální spotřební dávce.

§ 6.

Ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem národní obrany může stanovit pro aktivní vojsko, požívající erární stravy, spotřební dávku vyšší.

§ 7.

Ministerstvu pro zásobování lidu neb na základě jeho zmocnění zemským správám politickým jest vyhrazeno povolití pro léčebné a jinaké ústavy, v nichž by zvláštní poměry životospřávy vyžadovaly vyšší spotřební dávky, zvýšení shora uvedených spotřebních dávek.

Zemské správy politické určí modalitý a předpoklady, za jakých jest možno přiznati těžce nemocným, těhotným, kojícím a dětem do dovršeného třetího roku věku výhody při odběru mlýnských výrobků.

Orgány distribuční.

§ 8.

Distribuci mlýnských výrobků a luštěnin provádí ministerstvo pro zásobování lidu, které k tomu použije Státního obilního ústavu, zemských obilních ústavů, okresních (župních) obilních úřadů, konečně pak obcí, obchodníků a potravních družstev jakožto detailistů.

Úřední výkazní listky.

§ 9.

Mlýnské výrobky, chléb, resp. jiné výrobky z mouky vyrobené, pokud se týče luštěniny jest přípustno vydávati pouze na úřední výkazní listky na chléb a mouku.

Úřední výkazní listky platí vždy pro jednu osobu a budtež vydávány pro období nejméně 4nedělní; ony opravňují k odběru chleba, resp. mlýnských výrobků, event. luštěnin pouze v té obci, ve které byly vydány, a dále pouze v tom týdnu, na který ústřížek zní. V případě rayonování prodeje platí úřední výkazní listky na chléb a mouku pouze pro dotýčný obvod.

Výjimky z těchto pravidel může povolití zemská politická správa v případech zvláštního zřetele hodných.

Úřední výkazní listky na chléb a mouku budtež co do obsahu pro všechny nesamozásobitele jednotny, obsahujetež ústřížky k odběru chleba a mouky, případně mouky na místo chleba dle jednotlivých týdnů, dále pak razítko výdejny listků a upozornění na trestní následky v případě zneužití.

Dále budiž pamatováno několika ústřížky označenými pouze písmeny na případné přídavky.

Zemská politická správa předepíše vzorce úředních výkazních listků a vydá potřebné bližší předpisy pro lich výdej a předpisy o evidenci zásobovaných osob. Výdej úředních výkazních listků jest závislým na prohlášení přednosty domácnosti, že není v domácnosti více mouky, než kolik obnáší měsíční potřeba na osobu, o čemž se může úřad v případech odůvodněného podezření kdykoliv přesvědčiti. V případě pak, že by bylo zjištěno, že domácnost vykazuje větší zásoby, než shora uvedeno, budiž zastaven odběr úředních výkazních listků, po případě mohou býti zásoby obilí a mouky, vlastní potřebu převyšující, prohlášeny za propadlé.

§ 10.

Osoby, stravující se mimo svou domácnost, jsou povinny odevzdati svoje úřední výkazní listky onomu podniku, v němž se stravují; tento podnik pak odebere na odevzdané výkazní listky připadající množství dotýčných mlýnských výrobků.

§ 11.

Zemské správy politické mohou povolití, aby ve zvláštních případech na př. k zásobování ústavů se vydávaly potřebné mlýnské výrobky a chléb na zvláštní hromadné poukazy místní rozdělovny mouky. V případech takových pak dlužno učiniti zvláštní kontrolní opatření, aby se zaměřila větší spotřeba, než jest dle spotřební dávky přípustno.

§ 12.

Zemské politické správy mohou zavéstí pro cestující, kteří jakožto samozásobitelé nedostávají žádných úředních výkazních listků na chléb a mouku, jakož i pro cestující nesamozásobitele

zvláštní denní úřední výkazní listky, opravňující k odběru na den připadajícího množství chleba a mouky neb vůbec jen chleba.

Denní výkazní listky budtež vydávány také osobám potulným obci toho místa, ve kterém ztráví noc.

§ 13.

Pro případ, že by některým kategoriím nesamozásobitelů ministerstvo v případě nutné potřeby přiznalo vyšší dávku, musí býti tato dávka rovněž vydávána na zvlášť označené úřední výkazní listky. V té příčině vydají bližší předpisy zemské politické správy.

§ 14.

Podniky živnostenské a jiné zpracující mlýnské výrobky za účelem výdeje výrobků přímo spotřebitelům obdrží příslušné přiděly od okresního (župního) obilního úřadu, pokud se týče okresního (župního) rozdělovatele na odběrní listky, v kteréžto příčině rovněž vydají zemské politické správy bližší předpisy.

§ 15.

Úřední výkazní listky a poukazy, odběrné listy, vydávané dle předchozích odstavců, jsou veřejnými listinami; padělání je, převádění listky neb ústřížky na jiné osoby, než pro které byly určeny, neb používání výkazních listků, jejich platnost již zanikla, jest zakázáno.

Prodávacům mlýnských výrobků, chleba a pod. jest zakázáno převéstí na sebe výkazní listky neb ústřížky, nevysílají-li současně příslušné množství dotýčného zboží.

Přiděly podnikům, zpracujícím obilí, resp. mlýnské výrobky (luštěniny).

§ 16.

Ke krytí potřeby mouky, chleba, pečiva a luštěnin hostinských podniků, jídelen, kuchyní, uzenářských podniků, cukrářských živností, kaváren a pod., nikoliv však pekařských a pecnářských podniků, budiž přidělována rozdělovnám mouky zvláštní záloha, jejíž výše pro politický okres obnáší zpravidla 5—10% celkové okresní potřeby mouky pro nesamozásobitele.

Podniky tyto směji podávati svým hostům v jídelních místnostech chléb ve skrojcích, moučná jídla a luštěniny bez výkazních listků.

Podniky živnostenské, mlýnské výrobky zpracující, jakož i vešeré výdejny mlýnských výrobků a výrobků z nich docílených musí vésti zvláštní záznamní knihu o zásobách mlýnských výrobků, jejíž vzorec předepíše zemská politická správa.

Pro průmyslové podniky zpracující obilí, resp. mlýnské výrobky ve velkém, jako pivovary, sladovny, lihovary, továrny k výrobě nahražkové kávy, škrobu, dětské moučky a pod., pokud se týče přidělů surovin (obilí, mlýnských výrobků) a jich zpracování, resp. prodeje, vydá zvláštní předpisy ministerstvo pro zásobování lidu.

Výroba a prodej chleba, pečiva a cukrářských výrobků.

§ 17.

Chléb smí se po živnostensku vyráběti zpravidla jen z mouky chlebové. Poměr, v jakém se mají mísiti jednotlivé druhy mouky, řídí se dle pohotových zásob, resp. dle přidělů.

Zemské politické správy mohou zmocniti okresní (župní) obilní úřad k tomu, aby povolil v mimořádných případech použití mouky vařivé neb mouky k pečení, případně jiných druhů (náhražkové mouky) k výrobě chleba, nedá-li se potřeba chlebové mouky jinak v okrese krýti.

§ 18.

Chléb smí se po živnostensku vyráběti ve tvaru okrouhlých bočníků neb obdélných vek (štryclí), jejichž váhu, jakož i množství mouky, z níž chleba se má vyráběti, ustanoví od případu k případu ministerstvo pro zásobování lidu. Jest přípustno, aby se vyráběl chléb tak zv. dvojitý, t. j. jehož váha se rovná dvojnásobné váze normálního typu. Při tom však dlužno míti na zřeteli, že takový dvojitý chléb smí se vydávati jen na dva platné úřední výkazní lístky.

Tuto předepsanou váhu musí míti chléb bezprostředně po upečení. Do prodeje smí přijíti chléb jen vychladlý. Ztráta na váze vzniklá vysušením předpokládá se 3% předepsané váhy chleba.

§ 19.

V každé prodejně chleba musí býti po ruce pro kupující váha, aby mohli zjistiti váhu koupeného chleba.

Nemá-li bočník chleba předepsané váhy po přípustné srážce v předcházejícím paragrafu uvedené následkem vysušení, jest prodáváč chleba povinen nahraditi kupujícímu scházející množství in natura ve skrojcích chleba.

§ 20.

Každý bočník chleba budiž opatřen známkou, kterou musí pekař ohlásiti příslušnému úřadu, a datem upečení.

Známka i datum upečení buďtež vpečeny do bočníku chleba.

Zemské politické správy stanoví bližší podmínky, za jakých jest dovoleno živnostenským podnikům péci chléb nebo pečivo z přineseného

těsta nebo mouky, nebo vyměnění hotové výrobky za donesenou mouku.

§ 21.

Zemské politické správy mohou léčebným ústavům povolit výrobu bílého pečiva z jich úředních přidělů.

O tom, zda se smí vyráběti a prodávati po živnostensku drobné pečivo (žemle, rohlíky a pod.), rozhodne ministerstvo pro zásobování lidu dle celkového stavu zásobování.

§ 22.

Výroba sucharů, Grahamova a Simonova chleba a pod. k účelům léčebným a dietetickým, jakož i k účelům náboženským, dále pak výroba macesů jest dovolena pouze na základě zvláštního povolení zemské politické správy. Vydaná posud povolení buďte přezkoumána. Příděl mouky neb mlýnských výrobků na tuto výrobu smí se diti jen na speciální povolení zemské politické správy. Výrobky k účelům dietetickým smějí odebíratí na úřední výkazní lístky jen ty osoby, jež se vykáží povolením k odběru od úřadu, za kteréžto povolení natno zvláště žádati u připojení lékařského vysvědčení, dokazujícího nutnost odebíratí určitý druh dietetického chleba.

Výrobci a obchodníci jsou povinni zapisovati ve zvláštním seznamu odběratelů jména těchto osob k odběru oprávněných, při čemž dlužno uvéstí druh a množství povoleného a odebraného dietetického výrobku, jakož i datum odběru.

Rovněž i macesy možno odebíratí jen na úřední výkazní lístky.

Předchozí ustanovení o výrobě chleba a sucharů nevztahuje se na výrobu chleba a sucharů pro vojenskou správu z přidělů vojenské správě poskytnutých na účet zásobovacího kontingentu vojska.

§ 23.

Rovněž pokud se týče výroby cukrářského zboží, stanoví ministerstvo pro zásobování lidu, zda se smí k účelu tomu používati mouky získané z plodin, které jsou předmětem státního hospodářství. Mouky získané z obilí smělo by se však i v tom případě používati jen z úředních přidělů, jsoucích na účet okresní rezervy (§ 16).

§ 24.

Výroba a prodej cukrářského zboží všeho druhu při živnosti pekařské jsou zakázány.

Živnostníci, kteří mají živnostenské oprávnění k výrobě a prodeji jak cukrářského, tak pekařského zboží, musí se rozhodnouti buď pro výrobu, resp. prodej cukrářského neb pekařského zboží, a kdyby tak sami ve lhůtě úřadem stanovené neučinili, určí okresní (župní) obilní úřad, na kterou z obou živností se musí omeziti.

V obcích neb částech obcí, ve kterých stává k živnostenské výrobě chleba (pečiva) a cukrářského zboží pouze jediný podnik, může v případě potřeby úřad ten výjimečně povolit současnou výrobu a prodej chleba (pečiva) a cukrářského zboží.

§ 25.

Ministerstvo pro zásobování lidu může z hořejších předpisů, vztahujících se na výrobu chleba a pečiva, povolit výjimky ohledně spotřeby vojenské.

§ 26.

Na prodejnách musí býti vždy zřetelně vyznačeny ceny mlýnských výrobků, pokud se týče zboží z nich vyrobeného. Pokud se výrobky takové uvádějí do obchodu v obalech, musí býti na obalu vedle ceny vyznačena přesně firma výrobky vyrábějící, jakož i váha výrobků v obalu obsažených. U zboží původu cizozemského musí, pokud by cena jeho cenu zboží domácího převažovala, býti vyznačeno, že jedná se o zboží cizozemské.

Všeobecné.

§ 27.

Každý jest povinen byv vybidnut okresním (župním) obilním úřadem spolupůsobiti při úpravě spotřeby dle jeho pokynů, resp. dle pokynů úřadovny úřadem tím pověřené. U osob, které jsou ve veřejné službě, jest k této součinnosti potřebí souhlasu jich nadřízeného úřadu.

Tito důvěrníci musí postupovati bez ohledu na osobu dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, zachovávat v tajnosti soukromá a obchodní tajemství, o nichž se dovědí zastávající tuto funkci, a musí slíbiti, pokud nebudou veřejnými úředníky, že tyto povinnosti budou přesně plniti. Úřad takového důvěrníka jest čestným. Okresní (župní) obilní úřad může ze závažných důvodů důvěrníka funkce té zprostiti.

§ 28.

Obce mohou obstarávati distribuci přidělených mlýnských výrobků a luštěnin vlastním zásobovacím (hospodářským) úřadem. Pro kontrolu a spolupůsobení při distribuci předmětů státního hospodářství mohou býti sestaveny, pokud již nepozůstávají, místní hospodářské rady, a to z nejlepších znalců poměrů a otázek zásobovacích, zaručujících svojí nestranností správné řízení záležitostí zásobovacích. Tyto hospodářské rady nesmí však samovolně disponovati zabavenými plodinami nebo výrobky mlýnskými. V případě, že by jednaly proti této povinnosti, nebo jinak povinnosti své řádně nesplnily, může je okresní obilní úřad rozpustiti. Rovněž může okresní obilní úřad odejmouti obecnímu zásobovacímu (hospo-

dářskému) úřadu obstarávání distribučních prací, pakli tento úřad není s to dostáti svému úkolu, a prováděti je na náklad obce vlastními orgány.

§ 29.

Okresní (župní) obilní úřad, úřad policejní, případně přímo též ministerstvo pro zásobování lidu (státní revisní kancelář) a zemské politické správy jsou oprávněny svými orgány — nebo důvěrníky ve smyslu předcházejícího paragrafu ustanovenými — prováděti prohlídky v místnostech, ve kterých se uschovávají mlýnské výrobky, resp. se zpracují, a zhotovené výrobky ukládají, prodávají neb balí, nahlížeti do obchodních záznamů a dle své volby vzíti ukázky k rozboru.

Orgán nebo důvěrník vykonávající prohlídku musí vykázati své oprávnění k tomu a vydati osobě, u které prohlídku vykonal, na její žádost ihned nebo nejdéle do 24 hodin písemně potvrzení o vykonané prohlídce a důvodech pro její provedení a věcech u ní zabavených.

Podnikatelé a jejich zástupci jsou povinni dáti úředním orgánům a znalcům žádané vysvětlení.

Jmenované úřady jsou zmocněny přibrati k těmto úředním jednáním také orgány finanční stráže, policie, potravinářské obecní policie tržní a občanské kontroly.

§ 30.

Přestupky tohoto nařízení neb předpisů, na jeho základě vydaných, pokud nepodléhají přísnějším trestním předpisům a pokud nenastává příslušnost soudu, stíhají se politickými okresními úřady (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativními policejními vrchnostmi) pokutou až do 10.000 Kč neb vězením do 6 neděl, při přitěžujících okolnostech však pokutou do 20.000 Kč neb vězením do 3 měsíců.

Při odsouzení možno uznati na ztrátu živnostenského oprávnění.

Podnikům, které se dopustily přestupku předpisů shora uvedených, může býti na čas neb trvale zastaven přiděl mlýnských výrobků neb výrobků z nich získaných.

Trestní nález může býti uveřejněn na útraty potrestaného ve veřejném tisku a publikován v obci způsobem v místě obvyklým, v případě pak, že potrestanému byl úředně zastaven přiděl následkem spáchaného trestného činu, možno z nařízení úřadu okolnost tu zevně na podniku výše s udáním důvodů označiti.

§ 31.

Trestní předpisy, uvedené v předchozím paragrafu, vztahují se také na důvěrníky, zmíněné v §§ 27 a 29 a okresní rozdělovyatele.

§ 32.

V případech, že by osoby, kterým dle § 1 bylo přiznáno právo přímého zásobení, práva toho jakýmkoli způsobem zneužily neb dopustily se přestupku v té příčině vydaných předpisů, může zemská politická správa právo přímého zásobení odejmouti. Odvolání jde na ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 33.

Pro prohlášení zboží za propadlé platí předpisy §§ 22 a násl. nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, čís. 390 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky.

§ 34.

Působnost, jež dle tohoto nařízení přísluší zemské politické správě, obstarávají na Slovensku Hospodářský úřad pro Slovensko a v území Podkarpatské Rusi Zemský hospodářský úřad pro Podkarpatskou Rus. Pro Hlučínsko obstarává tyto úkoly zemská politická správa v Opavě.

§ 35.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tímto nařízením ruší se všechny dosavadní předpisy o úpravě spotřeby obilí, mlýnských výrobků a luštěnin k účelům lidské výživy.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministerstvo pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hořowitz v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Sonntag v. r.

Johanis v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 500.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. září 1920,

jmž se provádí opatření Stálého výboru ze dne 23. srpna 1920, čís. 494 Sb. z. a n., o úpravě a úhradě cen mlýnských výrobků.

Na základě opatření Stálého výboru ze dne 23. srpna 1920, čís. 494 Sb. z. a n., o úpravě a úhradě cen mlýnských výrobků, nařizuje se toto:

Odběrné ceny mlýnských výrobků a chleba.

§ 1.

Cena chlebové mouky bez rozdílu druhu v drobném prodeji obnáší za 1 kg . . Kč 1.—, cena chleba za 1 kg Kč 1.42, cena bochníku chleba o normální váze 1³/₄ kg Kč 2.50, cena vařivé mouky bez rozdílu druhu včetně krupice, krup a ovesných výrobků v drobném prodeji za 1 kg . . Kč 2.—.

Tyto ceny jsou cenami maximálními a platí zásadně v drobném prodeji pro každého spotřebitele v celém území Československé republiky.

V těchto cenách jsou zahrnuty příkazovací ceny obilního ústavu, režijní přírážky okresních rozděloven (okresních, resp. župních obilních úřadů), obecních rozděloven, pokud se týče organizací konsumentů, režijní výlohy prodejní (při chlebu též výrobní) včetně dopravného, skladného, půjčovného pytlů, rozprachu, ztráty a finančního zúročení, jakož i občanský zisk.

Zemské politické správy (zemské hospodářské úřady) jsou zmocněny ve shora uvedených mezích stanoviti bližší cenové předpisy, zejména výši režijních přírážek obecních rozděloven, dopravních sazeb a pod. Pokud se týče režijních přírážek okresních (župních) rozděloven, dlužno výši lich stanoviti se souhlasem ministerstva pro zásobování lidu.

Živnostenským a jiným podnikům zpracujícím mlýnské výrobky za účelem výdeje druhotných výrobků přímo spotřebitelům, jako hostincům, kuchyním, uzenářským podnikům a pod. budou se přidělovati mlýnské výrobky (§ 16 nařízení vládního o úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků ze dne 2. září 1920, čís. 499 Sb. z. a n.) za ceny odběrné (ceny v drobném) bez rozdílu, dostávají-li přiděly prostřednictvím okresního (župního) obilního úřadu či přímo od zemského obilního ústavu.

Úhrada rozdílu mezi cenami příkazovacími obilního ústavu a cenami výrobními mlýnských výrobků.

I. Příplatky při výdeji úředních výkazních lístků a odběrných listů.

§ 2.

Zásadně jest každý spotřebitel povinen hraditi rozdíl mezi výrobní (kupní) cenou a cenou příkazovací mlýnských výrobků ve způsobu příplatku při výdeji úředních výkazních lístků opravňujících k odběru mlýnských výrobků, resp. chleba na spotřební dávku, ať jsou to